

Тема номера: Фрагменти міста

РЕДАКЦІЯ VERBUM

11 ЛИСТОПАДА 2022

Шановні читачі! Не знаємо, як ви, а ми в редакції останніми місяцями мали не одну нагоду порефлексувати про речі, на які досі не звертали особливої уваги. Виявилося, що налагоджена міська інфраструктура не просто забезпечує струмом, водою та можливістю вчасно кудись дістатися — вона вибудовує наші життєві ритми, впливає на коло знайомств, підтримує духовне життя.

Карл Вінер, «Туга за домом», 1940–1941 роки

Тож у цьому випуску ми замислюємося про те, як люди взаємодіють із міським простором, що означає жити в місті й чому міста — це щось більше за просто місця проживання й роботи.

У першому тексті номера Ірина Пустиннікова придивляється до українських міст, містечок і селищ, намагаючись зрозуміти, які ж критерії визначальні для того, аби називати поселення містом — бо досвід показує, що це не розміри, не кількість мешканців і навіть не обов'язково історична тяглість.

Ірина Старченко розмірковує про зміни, що за останні дев'ять місяців трапились у наших взаєминах із містами — не тільки знайомими й рідними, які ми навчилися по-новому цінувати, а й іншими українськими, що раптом теж виявилися дуже важливими для нас.

Ольга Герасименко розповідає про храм святого Миколая — важливий вузлик свого особистого зв'язку з містом і з Богом. Історія Миколаївського храму — це, власне, ілюстрація того, чому варто боротися за простори, які в нас намагаються відібрати.

Завершується випуск поглядом у минуле — одразу в кількох сенсах. 1930 року музейник і мистецтвознавець Федір Ернст (через кілька років репресований, в 1942-го — розстріляний) видав путівник Києвом, першу частину якого присвятив огляду міської історії. Фрагмент із цієї частини ми вам і пропонуємо. Ернст пише про київське середньовіччя, і це один рівень занурення в минувшину. Та є ще й другий: сам спосіб, у який розказана міська історія, від незвичного правопису до мінливих назв вулиць.